

Boganmeldelse: Dealbreaker af Cindy Lynn Brown

[Maria Johansen](#)

Jeg mødte Cindy Lynn Brown for første gang i forbindelse med [dette](#) interview til Odense Bibliotekerne. Her havde hun netop modtaget første eksemplar af sin digtsamling *Dealbreaker*, som netop var udkommet. Cindy fortalte, at digtsamlingen var blevet til på baggrund af hendes evige kamp mod søvnløsheden. Jeg selv har altid lidt af søvnløshed, og da jeg sjældent støder på ligesindede i den sammenhæng, var min interesse for hendes digte stor – så stor at jeg selvfølgelig måtte læse med!

Jeg fik tilsendt samlingen som et anmeldereksemplar fra forlaget, og den sælges til DKK 160,- uden medlemskab på [Bogreolen.dk](#) lige [her](#).

Titel: Dealbreaker [hver nat smadrer jeg mit ansigt med bølger]

Forfatter: Cindy Lynn Brown

Udgivelsesår: 2018

Sideantal: 134

Forlag: Forlaget Spring

I *Dealbreaker* inviterer Cindy Lynn Brown sin læser ind i den søvnløses ofte mørke univers. Hun beskæftiger sig med søvnens faser, som efterlader hende frustreret, vred og nærmest paralyseret, når kroppen modarbejder sit eget behov for søvn.

Dealbreaker er titlen på digtsamlingen om søvnløshed. Her behandler Cindy Lynn Brown søvnens fire faser, som også danner ramme for digtsamlingens samlede komposition; Døs, Slow wave, Delta og Rem. Digtene er en poetisk undersøgelse af søvnens univers, og de beskriver både de forventninger, der er til nattens komme og de frustrationer endnu en søvnløs nat medfører. Ved at kombinere egne erfaringer med videnskabelig fakta, kortlægger forfatteren både søvnens teoretiske stadier og inddrager sin læser i sine utallige mislykkede forsøg på at forvandle teorien til praksis.

“Straffen for ikke at sove

er at være vågen

dit åndedræt er et nøglehul i mørket

jeg kan kigge ind til lyset

drømmene rumler derinde

men jeg har ingen nøgle”

Ordet dealbreaker, som er samlingens titel, skal forstås som en hændelse eller tilstand der medfører et brud med det, der var eller burde være. På den måde er titlen velvalgt og rammende, for hvordan kan et menneske overhovedet være et menneske, når det ikke får sin søvn? Det må da være den ultimative dealbreaker – et brud med kontrakten om, at nu fødes man som et socialt væsen med alt, hvad det indebærer. I stedet beskriver forfatteren, hvordan hun alligevel skaber sin egen form for rytme, som måske nærmere kan karakteriseres som disharmoni, fordi den modarbejder det system, vi kalder hverdag. Ord opstår, enten som titler eller som dele af vers, og giver læseren indtryk af, at alle de ’gode råd’ er afprøvet; god søvnhygiejne, memory skum, fiberdyne, naturligt sollys, melatonin, sokker og what not. Sådan inviteres læseren på en rejse ind i søvnløshedens frustrerende og opgivende univers.

Hvert digt følger sit eget tempo, og der er både de sløve eller måske endda døsigte digte – dem som passer til eftermiddagstrætheden, men der er også tempofyldte digte, som vækker den stress, vi alle kender, når søvnen ikke vil indfinde sig, og vi skal møde tidligt næste morgen.

“de normaltsovende tænker ikke på søvn

de frygter ikke bedtime

det gælder om at tømme hjernen

gøre mig tom og dum og mild

hengive mig i ingenting”

Mange af digtene kan der dvæles længe ved, og for mit eget vedkommende fik jeg forskellige betydninger ud af dem alt efter, hvornår jeg læste dem. Det er det magiske ved sproget, og Cindy Lynn Brown viser med al tydlighed, at hun behersker magien.

Det er ikke kun rent poetisk hun lykkes med sin samling, den er også

mættet med intertekstuelle referencer til musik og litteratur, som giver læseren (i hvert fald denne læser) lyst til at bevæge sig helt ned i det enkelte vers og påbegynde en mindre analyse. Og selvom der for eksempel ikke ordret står noget om Bob Dylan (og her tager jeg jo altså muligvis helt fejl) så fandt jeg digte, hvor hun på snedig vis analyserede hans sangtekster og tilføjede egne overvejelser om liv, søvn og retning. Jeg fandt også referencer til musene i Askepot og til sidst blev det en sand fornøjelse for mig at gå på jagt efter de mange intertekstuelle referencer. Jeg er muligvis helt galt på den, men det er jo det smukke ved lyrik – at læseren selv fylder tomheden ud – og for mig er denne rammende samling om søvnløshed fyldt med musik og kunst.

Som et menneske, der har lidt af søvnløshed hele sit liv, er det dertil en stor oplevelse at se problemet skildret så præcist med alle de følelser og sindstilstande, det bærer med sig. Der er meget få mennesker at spejle sig i for en søvnløs, men med en sætning som “søvnen larmer mere end 1000 ord” eller beskrivelsen af en forræderisk vågen krop, tilbyder forfatteren sin søvnløse læser et spejl. Valget om at dele og sætte ord på den søvnløse desperation får den virkning, at læsningen – i hvert fald for mig – afsluttes med følelsen af ikke at være helt alene. Og det er litteraturens store styrke!

Jeg vil derfor på det varmeste anbefale digtsamlingen til den søvnløse læser, den kunstelskende læser og den nørdede sprogelskende læser.

Rigtig god fornøjelse! ☺

